

νική. Ὁ τοιοῦτος θρίαμβος ἔπρεπε κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ γεννήσῃ ἀντίδρασιν, καὶ νὰ διεγείρῃ τὸν φθόνον· ἐπὶ κεφαλῇ δὲ τῆς ἀντιδράσεως ἐτέθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἱατροί. Οἱ πρῶτοι κατεφέροντο καὶ κατ' αὐτῆς τῆς προπαρσκευῆς τοῦ (διότι τότε συνειθίζον κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν τῆς χρήσεως νὰ τὸν μεταβάλλουν εἰς κόνιν) καὶ κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων του, τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, διέκοπτον τὴν ἀπαιτουμένην εὐταξίαν καὶ σιωπὴν. Οἱ δεῦτεροι δὲ ἐπεσώρευσαν πᾶν εἶδος κατηγορίας κατὰ τοῦ ἀντιποιομένου προσόντα ἱατρικὰ αὐθαδεστάτου φυτοῦ.

Δὲν διήγειρεν ὀλιγωτέρας ἐριδας ὁ καπνὸς εἰς τὴν Ἀγγλίαν· ἐκεῖ μάλιστα εὔρε καὶ ὑποδοχὴν θερμότεραν καὶ βιαιότεραν καταδρομὴν. Ὁ πρῶτος κατὰ τὸ 1585, εἰσαγαγὼν αὐτὸν Γουάλτερ Ῥαλεῖχ, ζηλότυπος ὢν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἡδονῆς ταύτης, ἐκλείετο εἰς κοιτῶνα ἀπόκεντρον, καὶ ἐκεῖ κρυφίως καὶ ἐν ἀνέσει ἐκάπνιζεν. Ἀλλὰ, μίαν τῶν ἡμερῶν, ὁ ὑπρέτης του, φέρων εἰς αὐτὸν φιάλην ζύθου, τὸν κατέλαβεν αἰφνιδίως καπνίζοντα· ἰδὼν δὲ δίνκας καπνοῦ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κυρίου τοῦ ἐξερχομένης, καὶ ἔντρομος γενόμενος, ἔρριψεν εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν ζύθον, θέλων νὰ σβύσῃ τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν ὅτι ἐσωτερικῶς τὸν κατέλυε, καὶ ἐξῆλθε κρᾶζων καθ' ὅλην τὴν οἰκίαν ἀπυρκαϊά, πυρκαϊά». Ἦναγκάσθη τότε ὁ κύριος Ῥαλεῖχ νὰ φανερώσῃ τὸ μυστήριον τῆς ἡδονῆς του, καὶ ἔκτοτε ὅλος ὁ κόσμος, ὡς ἀπὸ ἀληθῆς μανίαν κυριευθεὶς, ἤθελεν ἀδιακόπως νὰ καπνίζῃ. Εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν Αὐλὴν, εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τὰ θεάτρα, παντοῦ ἐφαίνοντο ἄνθρωποι καπνίζοντες, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Δὲν παρήλθεν ὅμως πολὺς καιρὸς, καὶ ἤρχισεν ὁ φρικτὸς κατ' αὐτοῦ διωγμός. Αὐτὸς ὁ τῆς Ἀγγλίας βασιλεὺς Ἰάκωβος Α' γράφειν κατὰ τῆς χρήσεως αὐτοῦ, μετεχειρίσθη φράσεις ἐντόνους καὶ ἐμπαθεῖς, καθὼς ἕκαστος δύναται νὰ κρίνῃ ἀπὸ τὰς ἐξῆς περιγραφάς. «Ὡ ἄχαρι, ἔλεγε, καὶ βδελυρὸν ἐλάττωμα! ἀηδὲς εἰς τὴν ὄρασιν, μισητὸν εἰς τὴν ὁσφρησιν, ἐπιβλαβὲς εἰς τὸ στήθος, ἐπικίνδυνον εἰς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ διχύνον περὶ τοὺς ἔχοντας αὐτὸ ἀποφορὰν τόσον δυσώδη, ὡς νὰ ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ σπῆλαια τῆς κολάσεως!»

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐχθροὶ ὅχι ὀλιγώτερον ἐνδοξοὶ κατέτρεξαν τὸν καπνόν. Καὶ ἐκεῖ κατ' ἀρχὰς τὸν ἐδέχθησαν μὲ ἀπειρὸν ἐνθουσιασμόν· τοσαύτην δὲ εὐγνωμοσύνην ἔδειξε τὸ κοινὸν εἰς τὸν καρδινάλιον Σαντακρότσε, ὅστις πρῶτος, περὶ τὰ μέσα τῆς 15^{ης}, ἐκατονταετηρίδος τὸν εἰσήγαγεν, ὥστε ἔβλαψε σχεδὸν νὰ τὸν ἀναγορεύσῃ εὐεργέτην τῆς πατρίδος. Πολὺς ὁμῶς δὲν παρήλθε καιρὸς, καὶ οἱ πάπαι Οὐρβανὸς ὁ Η' καὶ Ἰννοκέντιος ὁ ΙΒ'. ἐξέδωκαν ἀπορισμὸν ἐναντίον τῶν ὅσοι μετεχειρίζοντο καπνόν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἄλλως φιλελεύθερος καὶ ἀνεκτικὴ Ἑλβετία βριαία ἐδείχθη καὶ τυραννικὴ κατὰ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν μεταχειριζομένων αὐτόν. Εἰς Βέρνην, κατὰ

τὸ 1661, ἐσυστήθη ἐξαιρετικὸν δικαστήριον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Δικαστήριον τοῦ Καπνοῦ ἐπιβάλλον σκληροτάτας ποινὰς κατ' ἐκείνων ὅσοι συνελαμβάνοντο κάμνοντες χρῆσιν αὐτοῦ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον· προσετέθη δὲ μεταξὺ τῶν δέκα ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ καπνοῦ ὡς ἐνδεκάτη. Ἀλλ' ἂν εἰς χώρας ἐλευθέρas, ἐλαμβάνοντο τοιαῦτα μέτρα αὐστηρὰ κατὰ τοῦ καπνοῦ, ὁποῖας ποινὰς ἀπανθρώπους δὲν ἐπέβαλον αἱ δεσποτικαὶ κυβερνήσεις κατὰ τῶν λατρευτῶν τοῦ ποτοῦ τούτου! Ὁ μέγας Μογγόλ τῆς Ταρταρίας καὶ ὁ Κεζάρ τῆς Ῥωσσίας ἐκήρυξαν ὡς ποινὴν εἰς τοὺς Δικσώτας τοῦ καπνοῦ βαρυτέραν μὲν τὸν θάνατον, ἐλαφροτέραν δὲ τὴν ἀποτομὴν τῆς ῥινός. Ὁ σουλτάνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξέδωκε φερμάνιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὅστις ἐφωρᾷτο καπνίζων ἔπρεπε νὰ φέρεται θεατριζόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ νὰ φέρῃ κρεμάμενον εἰς τὴν ῥίνα του τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος· δηλ. τὴν πίπαν. Τέλος πάντων ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἐξέδωκε εἰς τὸν στρατὸν του προκήρυξιν διαλαμβάνουσαν ὅτι, ἂν εὐρίσκετο πλησίον τινὸς τῶν στρατιωτῶν καπνός, ἔπρεπε νὰ καοῦν εἰς τὴν αὐτὴν πυρὰν ὁ στρατιώτης, ὁ καπνός καὶ ἡ πίπα.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἔαγεται ὅτι οἱ λατρευταὶ τοῦ καπνοῦ ὑπέστησαν μεγάλους καὶ σκληροὺς ἀγῶνας πρὸ τοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὸν σημερινὸν χρυσὸν αἰῶνά των. Σήμερον, ναί, εἶναι ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τοῦ πεδίου τῆς μάχης κύριοι· τὸ δὲ πεδίου τοῦτο εἶναι ὀλόκληρος ὁ κόσμος. Σήμερον ὁ καπνὸς ὑφίσταται θριαμβευτικῶς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ὅλων, ἐπὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Καπνίζουν σήμερον καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα αὐτὰ τῆς Οὐρανίας αυτοκρατορίας μέρη. Εἰς τὴν Κίνα μάλιστα, ἡ τέχνη τοῦ καπνίζεῖν ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἐντελείας· αἱ νεάνιδες τὸν Κινέζων, ἀπὸ ὀκτῶ ἐτῶν ἡλικίας φέρουν εἰς τὴν ζώνην των, ὡς πρᾶγμα πρώτης ἀνάγκης, μικρὸν σακκούλιον μεταξωτὸν μὲ καπνόν, καὶ μικρὰν πίπαν τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται μὲ ἀξιοθαύμαστον ἐπιδεξιότητα.

Ἐκ Πατρῶν.

N. Π. Θ.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΚΟΒΕΛΕΦ

Ὁ στρατηγὸς Σκοβέλεφ, εἰς τῶν σημαντικωτέρων καὶ δημοτικωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, ἔδωκεν αἰσχάτως νέαν ἀφορμὴν νὰ γείνη μέγας περὶ αὐτοῦ λόγος. Οἱ φλογεροὶ λόγοι οὗς ἐπρόσβρεν ἐν Πετροπόλει καὶ αἰσχάτως ἐν Παρισίοις ἀντήχησαν εἰς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, καθ' ὃν ἀπροκαλύπτως ἐξεφράσθη τὰ δὲ ἀνακτοβούλα τῶν δυνάμεων τούτων συνεταράχθησαν σφόδρα. Μολονότι δὲ ἀντηλλάγησαν καθήσυχαστικά διαβεβαιώσεις μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Πετροπόλεως, καὶ ἐλέγχθη μάλιστα, ὅτι ἀπεδοκιμᾶσθησαν οἱ λόγοι τοῦ ἐνδόξου Στρατηγοῦ

ὑπὸ τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ, μολαταῦτα ἢ δημοτικότης τοῦ Σκοβέλεφ, ὅχι μόνον οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐμειώθη, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐμεγαλύνθη, ἐάν κρίνωμεν ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἣτις ἐγένετο αὐτῷ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Πετροπόλει κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων ἐπάνοδόν του. Ἡ ὑποδοχὴ αὕτη ὑπῆρξε πανηγυρικοτάτη, διότι πλή-

**Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΔΑΔΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ
ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ**

Σκέπτομαι ὅτι ἕκαστον ἄνθος ἔχει προωρισμὸν τινα νὰ ἐκπληρώσῃ. Τὰ δίκην ἀστέρων ἡράνθεμα φύονται ἐπὶ τῶν ὄχθων, τὰ ἄγρια ρόδα ἐπὶ τῶν φαγμῶν, αἱ



Ὁ Στρατηγὸς Σκοβέλεφ.

θος ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ λαοῦ πάσης τάξεως ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἐν μεγίστῳ ἐνθουσιασμῷ.

Ἡ προκειμένη λοιπὸν εἰκὼν εἶναι τοῦ ἐνδόξου τούτου ἀνδρός, ὅστις φαίνεται προωρισμένος νὰ διαδραματίσῃ σπουδαιότατον πρόσωπον εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἐν προσεχεί ἰσως μέλλοντι.

Ὑσγινοβαφεῖς μήκωνες ἐν τοῖς ἀγροῖς—καλῶς ὅμως ἀναλογιζόμενοι δύνασθε νὰ ἴδῃτε, ὅτι αἱ συνέπειαι αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀποτελοῦσι τὴν γενικὴν καὶ οὐχ ἥττον μαγευτικὴν θέαν, ἀλλ' ἕκαστον ἄνθος, ὡς ἄτομον, τὸ ἡράνθεμον ἢ ἡ μήκων (παπαροῦνα) ἢ τὸ ἄγριον ρόδον δὲν εἶνε ἡ πραγματικὴ οὐσία. Ἄλλ' ἄγε ἐξετάσωμεν ἐν ὀλίγοις αὐτὴν ταύτην τὴν μήκω-